

Starobosanski nadpisi u Bosni i Hercegovini.

(V. Viestnik God. XII. str. 39.).

LXXXVII.

(Vienac, a u
sriedi jabuka)

БН · ЗУ (Vienac, a u
HHCNA 1 (u sv. HHC) sriedi jabuka)
616 . Ѧ ПОНО
1761 . НА . 9 МѦА

Čita se: Bi. učinena (t. j. sgradjena crkva) 1616. a pono(vi se) 1761. na. 9 lu(j)a.

Nadpis je na matici sv. Ivana u Vidonjama (kod Neretve blizu Metkovića). Ploča je uzidana s donje strane crkve. Kamen je žestac, a dug je m. 0,70; visok m. 0,31. Slova su stara poljička bosančica. Riedki su starobosanski nadpisi na katoličkim crkvama rimskoga obreda u Herceg-Bosni, pa eto spomenuti i zauzmlje dosada zlamenit primjer u mojoj sbirci starobosanskih nadpisa, jer mi je samo poznat drugi primjer u Rami. Dakako, rečeni je nadpis bez sumnje djelo popa Poljičanina, jer su i sada Vidonje pod spljetskim biskupom.

LXXXVIII.

Ruža u viencu sa
četiri listka

Ruža u viencu sa
četiri listka

Ruža u viencu sa
četiri listka.

Posred ploče je dugi mač.

● АСЕ АСЖН

МАРТИНЬ

ВЪУА ВОЕВОД (u sv. УА)

Є СИНЬ Н РѦД

О ГОРАНЬ

Є

Čita se: ● Ase leži

Martin

Vuča vovod-

e sin i Rjad-

o Gorai-

e

Ploča od vapnenca duga je m. 2; šir. m. 1,33. Osvrnuti se je na **Ъ** u rieči **РѦДО**. Za ime **ВЪУА** usp. *Korijeni* i t. d. Gj. Daničića na str. 199 pod Vūkša, Vuča i t. d. Za **ГОРАНЬЄ** usp. *Korijeni* na str. 72 sa *Goro, Goroje* i t. d. Spomenik je u selu Garevu (pred Trojicom) kod Gackoga. *Garevo* je *plemenita zemlja ГОРАНЬЄ*, jer po usp. *Korijena* i t. d. na str. 71. pod *gar, Gãrevica* i t. d. ispada, da je postalo od spomenutoga imena, a takijeh je *plemenitijeh baština* u Herceg-Bosni velik broj, kao n. pr. Brankovići, Oprašići, Lagjevine, Galečići i t. d.

LXXXIX.

АСЕ ЛЕЖИ	Čita se: Ase leži
РАБЪ БЪЖИ	rab b(o)ži
РАШКО	Raško
РАДОВОИ	Radovoi-
ЪБ	é

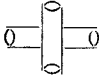
Spomenik je pred Trojicom u selu Garevu, kod Gackoga. Ovaj je nadpis na istoj ploči (opisanoj) *Martina sina Vuča voevode* i t. d., a to s desne strane navedenoga nadpisa.

XC.

АСЕИ ЛЕЖИ	
ДЕНА МАТИ	
ПОПА ВУКАШ	
ИНА	

Čita se: Asei leži
(u sv. ПИ) Dena mati
popa Vukaš-
ina

Stranom je ploča zavaljena, pa se nemože izmjeriti. U vrhu su na ploči ukresane u viencu usporedno tri ruže sa četiri listka. Spomenik je pred Trojicom u selu Garevu, kod Gackoga. Za ime ДЕНА usp. *Korijeni* i t. d. na str. 108 pod ДЪДОМИРЪ, ДЪІАНЪ, sada Dējān. Držim, da je rečeno ime pokraćeno mješte ДЪІАНА ili ДЪІАНА. Sveta Trojica u selu Garevu sada je porušena, t. j. najviša joj je visina zida m. 2,40. Apsida je okrugla, šir. iznutra m. 2,10, duga m. 1,70. Crkva je duga m. 9; široka s pjevnicama m. 6,80, a bez pjevnica m. 4. Vrata su šir. m. 0,96. Posred crkve je velika zviezda mnogozračna, a nad njom je s desne sunce. Ovo je dosta

dobar mozaik. Kod crkve je krst, a na njemu oskočen Tu su još dvije kruglje sa zvonika. Dobro su izradjene, t. j. opasane su užetom. Sada će ponoviti crkvu vojvoda Bogdan Zimonić, te će se tu ukopati u svoje rodno mjesto.

XCI.

ⓂА КНЄУА : ПⓂⓂⓂⓂⓂ	Čita se: (. . . Jan)a vieč(n)a (joj) : p(amet)				
ⓂОГⓂ ДА Е ПРОСТИ ПРЕСТАВⓂⓂ	(B)og da e prosti prestav(is)e				
1734 o	1734 ₀ m.l.r.b.				
ⓂЄ ВⓂ	<table border="1"> <tr> <td>М</td> <td>Л</td> <td>Р</td> <td>Б</td> </tr> </table>	М	Л	Р	Б
М	Л	Р	Б		

Se va leto uniže je usječeno jednu crtu. Ovako je pročitati pokratice: **МѢСТО ЛѢНОЕ РАИ БІСТЬ** (oktoih u glavi V¹), **ЄК** nije jasno. Utarak vap. prebijena krsta vis. m. 0,29; širok m. 0,23. Nadpis je u Mostaru na *Carinskomu greblju*. Ovo je greblje okrenuto put juga.

XCII.

IC		XC	Čita se:	Js	Hs
II		//		Nj	(ka)
РАБА Б	—	ОЖИА	(u sv. ЛБ)	Raba	božja
МАРА		ГЪБНА		Mara	Gjubna
ВСУ	—	МА ОI		Večna	oj
	ПАМЕТ			pamet	
	1749			1749	

Krst od vap vis. m. 0,35; debeo m. 0,8¹/₂; u perima mu m. 0,19. Ovaj je krst u Mostaru na *Carinskomu greblju*.

XCIII.

IC		XC	Čita se:	J̄s	H̄s
II		KA		Nj	ka
ЗДЕ ПО	—	УНКАЕТЪ РАБА		Zde počivaet raba	
БОЖИА		АНА ЈЛИА		Božija Jana Jlina	
ПРЕСТАВИСЕ КА ЛЕТО	(u sv. HC)			prestavi se va leto	
	1765			1765	

Krst od vap. vis. m. 0,46; debeo m. 0,12; u perima mu m. 0,36. Krst je na *Carinskomu greblju* u Mostaru. Osvrnuti se je na slovo **A** ukresano **Л**, jer ga se dosada prvi put nalazi na *kamenu* u Herceg-Bosni.

XCIV.

IC		XC	Čita se:	J̄s	H̄s
III (djetelinasti krst)		KA		Ni	ka
ЗДЕ ПОУИКАЕТ РАБА БОЖИА				Zde počivaet raba božija	
ЕФИМІА	⌘	ТОДОРОВИЧА		Efimija ⌘ Todoroviča	
БОГЪ ДАЕ ПРОСТИ І ПОМІЛЪЄ.				Bog da e prostj j pomjlue	
ПРЕСТАВИ СЕ КА ЛЕТО 1765				Prestavi se va leto 1765.	

¹) Ovako Gj. Daničić u III. d. Рјечника i t. d. na str. 30: **МѢСТО ЛѢНОЕ РАИ БІСТЬ**. III. lesek. 129.

Krst od vap. obrubljen užetom. Visok je po prilici m. 0,65; debeo m. 0,15; u perima mu m. 0,41. Krst je u Mostaru na *Carinskomu greblju*.

XCV.

IC	XС	Čita se:	Js	Hs
ЗДЕ ПОУИВАЕТЪ РА			Zde počivaet ra-	
БЪ БОЖИ СИМО ПЪТ			b boži Simo Put-	
ИЦ (pera) А П			ica p-	
РЕСТАВИ С (krst) Є ВА ЛЕТО Б			restavi se <i>va leto</i> B-	
ОГЪ ДА ГА ПРО	СТИ И ПОМ		og da ga pro	sti i pom-
НАЪ	Є ВЪ		ilu	e vje-
УНА	МЪ		čna	mu
РАД	ОСЪ		rad	os

1794

1794

Krst od vap. vis m. 0,50; debeo m. 0,15; u perima mu m. 0,39. U godini je ono 7 kao 4, al je svakako nadpis po sustavu od prošloga vieka. Krst je u Mostaru na *Carinskomu greblju*. U ovomu je ogromnomu greblju po prilici do sedam stotina krstova s nadpisima, al su navedeni najstariji. I dan današnji se ovgdje kopaju pravoslavni.

XCVI.

I. utarak:

1. АСИЕ Б(НАИГЪ)
2. АСИЕ З(И)
3. (О)НЪ БИШ(Е)
- 4.
5. БИИИ КА

II. utarak:

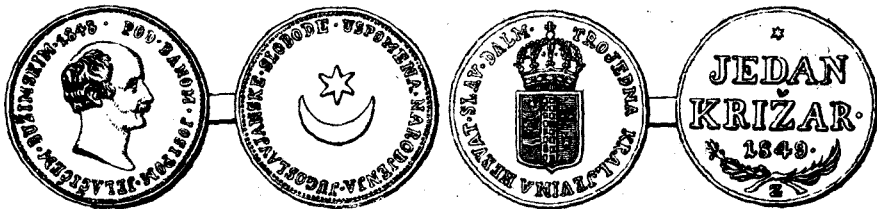
БНЕ ЗАГОРЪЦ БРАТНОВ . . .
 АПИ Є КОИ ВИДИ
 (З)НАУЄНИЕ БРАТНИЕ Ъ СА
 (МЪ БИО) КАКО БНА КИ ЋСПЕ
 КО И Ъ

Čita se: Asie b,ilig) bie zagore Brajanov . . . Asie z(n)ati e koi vidi (o)n biš(e) (z)načenje bratie ja sa- (m bio) kako vi a vi ćete bti kao i ja.

Prvi je utarak vap dug m. 0,70; debeo m. 0,56; vis. m. 0,47. Porubljen je užetom. Drugi je utarak dug m. 1,12; debeo m. 0,74; vis. m. 1,08. Drugi je utarak urešen sprieda grančicama djeteline i porubljen zarezcima poput užeta, a tako je isto i s gornje strane. Ova su dva utarka, jedan uz drugi, kod samoga grada Bileća ili Bileka, u Hercegovini Bileće se je prozvalo od БИЛЕГА, t. j. mjesto od БИЛЕГА, a tu je i sada golem broj *bilega*. Kod samoga je grada najogromniji *bileg* (u visini) u svoj Herceg-Bosni.

Za **ZAGORŃ** usp. »Рјечник« i t. d. Gj. Daničića na str. 353, a još bolje »Korijeni« na str. 53 na rieči *zàgorac* i t. d. Za **БРАТНОВ** usp. »Рјечник« i t. d. na str. 78 pod **БРАТНЪ ДНІАКЪ** »kralja bosanskoga Tvrтка 1375. M. 185.« i t. d. Ovaj je okrunjeni nadpis osobito zlamenit radi obćenitijeh rečenica, što se zovu *diverbia*, a sličan je nadpis u Gor. Hrasnomu kod Popova Polja, u Hercegovini.
Vid Vuletić-Vukasović.

Novci Jelačića bana.

Pod ovim naslovom izdale su *Narodne Novine* u svom broju 95 (25. travnja t. g.) sljedeće viesti o tih novcih: »Piše nam prijatelj našega lista: Novci sa poprsjem Jelačića bana spadaju medju najveće riedkosti, tako da se je nedavno prodao jedan novčić iz dobe banovanja Jelačića bana za cieniu od nekoliko forinti, te ima nekjih Jelačićevih novaca, za koje se je plaćalo i 90 for. za komad. Vriedno bi bilo, kad bi povjerenici arheološkog društva sabrali od g. Bernharda Schulza u Karlovcih točne podatke o novcih Jelačića bana, jer je g. Schulz gravirao god. 1848 štance za Jelačićeve novce, i on će za stalno znati, koliko se je vrsti novaca i u kolikoj množini za banovanja Jelačića napravilo«.

Odvrti na to malo kašnje karlovački list *Svietlo* u svom broju 18 (od 4. svibnja t. g.) sljedećom izjavom: »Neki dan su zagrebačke novine zapodiele pitanje, tko li je izradjivao novce Jelačića bana? Mi smo u stanju dobrotom gosp. Bernharda Schulza sljedeće navesti: Od tih novaca izradjivali se bakreni novčići i srebrene evancige. Tako zvane štance za taj novac dobljene su iz Beča, a lievene su u Zagrebu, u kući današnjega prirodopisnog muzeja (nekadašnji Casino) razizemno na desno kod ulaza u vrt (mislimo da je sada stan muzejalnog podvornika). Za vrieme radnje čuvali su kuću i ulaz vojnici. Sam ban Jelačić došao je jednom u lievaonieu. Nadzor nad tim imao je tadanji hrvatski *financminister* Ambroz Vranyczany (kasniji poznati barun). Pridieljen mu je bio Makso Piškorac. Bez pismene dozvole Vranyczanyeve nije nitkomu bilo